

[Lenger]

udformning med grundloven af 1915. Det er garantier af denne karakter, der må ligge til grund for ethvert retssamfund, men så må vi til gengæld også sikre os, at den ikke direkte eller indirekte undergraves, ligesom vi må sikre os mod vilkårligheder.

Jeg vil gerne kommentere nogle af de indlæg, der har været her i dag. Først må jeg sige om justitsministerens bemærkninger, at konsekvensen af dem er, at der vil være 6-9 dage efter et folketingsvalg, hvor der ikke er noget medlem herinde, der har nogen parlamentarisk immunitet. Det er det, som vi synes er uacceptabelt.

Justitsministeren påpeger, at grundloven kun sikrer medlemmerne af folketetinget, men det opfatter vi på den måde, at grundloven som minimum sikrer medlemmerne af folketetinget. Der er intet i grundloven, der hindrer, at man giver parlamentarisk immunitet til personer ud over de 179, og den situation kommer man måske i, hvis man skal træffe det politiske valg mellem, om for få eller for mange skal have parlamentarisk immunitet, for den parlamentariske immunitet er det meget vigtigt at sikre. Dette er også en bemærkning til fru Aase Olesen. Hensigten med reglerne om parlamentarisk immunitet kan i sig selv begrunde, at personkredsen i nogle dage er udvidet.

Jeg vil gerne sige tak til hr. J. K. Hansen for en positiv holdning til problemstillingen, og jeg kan tilføje, at det såmænd ikke behøver at ende med lige præcis den formulering, vi har valgt. Det afgørende er, at problemet bliver løst.

Jeg vil også gerne sige tak til hr. Leif Hermann for en positiv modtagelse. Men så må jeg sige til fru Aase Olesen, at det som sædvanlig ikke er til at blive klog på, hvad det radikale venstre mener. Fru Aase Olesen siger, at man ikke kan have klarhed på andendagen. Nej, det er også derfor, vi går ind i overvejelserne om, hvad vi vil foretrække: at der er parlamentarisk immunitet for for mange, eller at der slet ikke er immunitet for nogen. Jeg er enig i, at man næppe 100 pct. sikkert kan fastslå, hvem der er valgt, allerede på andendagen efter et valg, men så må vi altså vælge, hvad vi foretrækker - det ene eller det andet.

I stedet spørger fru Aase Olesen justitsministeren, om man ikke kunne gå en anden vej, nemlig at immuniteten først skulle være

gældende ved godkendelse af mandaterne her i salen. Her vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at den parlamentariske immunitet altså ikke alene er begrundet i hensynet til, at man skal kunne arbejde her, men også i hensynet til folketingsmedlemmernes uafhængighed af regeringen. Jeg forstår godt, at fru Aase Olesen føler sig foranlediget til at stille det spørgsmål til justitsministeren, fordi justitsministeren netop sprang over det andet hensyn, også i sit indlæg her i dag.

Hr. Arentoft finder det for stærkt, at vi skriver, at dette betyder, at regeringen vil kunne fængsle politiske modstandere. Dertil vil jeg sige, at det at forhindre noget sådant jo netop er et af de oprindelige formål med den parlamentariske immunitet. Det er ikke noget, vi har opfundet i vores hjerneskind. Det er et af de oprindelige hensyn, og det står såmænd - ganske vist med nogle andre ord - i justitsministeriets notat af december 1983. Heldigvis er det ikke noget, der er aktuelt, men ikke desto mindre er det i situationer, hvor det ikke er aktuelt, at man skal sikre sig, at den slags retsgarantier er indført og kan være gældende den dag, da det er aktuelt.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Efter hr. Lengers indlæg vil jeg gerne stille et spørgsmål til justitsministeren. I dagene lige efter valget var det mit indtryk, at det var en uventet situation, der opstod for justitsministeriet, altså at det ligesom kom bag på det, at hr. Glistrup kunne være blevet valgt. Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren direkte: havde man ikke i justitsministeriet gennemtænkt de forskellige muligheder, således at man straks var klar til at handle, afhængigt af, om resultatet var blevet det ene eller det andet? Det virkede, som om det kom bag på justitsministeren og justitsministeriet.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg er for så vidt lidt forundret over hr. Arentofts spørgsmål, for i mit svar sagde jeg, at justitsministeriet havde udarbejdet et notat af 29. december 1983, og valget fandt som bekendt sted noget senere. Dette notat, som tidligere er fremsendt til udvalget til prøvelse